

greb her. (*Finansministeren* [N. Neergaard]: Jeg forsvarede jo Landsoverskatteraadet). Hvis jeg havde været Finansminister, vilde jeg øjeblikkelig have erklæret, at Landsoverskatteraadet gjorde sin Pligt ved at forlange, at Skatteraadene skulde gøre deres Pligt, og det havde ingen Rigsdagsmand nogen Beføjelse til at klage over. Men den højtærede Finansminister vil maaske gerne være elskværdig overfor Klager, der kommer fra det konservative Folkeparti. Jeg vil i alt Fald være tilbøjelig til at tage den højtærede Finansministers noget vage Udtalelser paa dette Omraade som et Udtryk derfor.

Den Diskussion, der har været ført mellem den nuværende Finansminister og den tidligere Finansminister, det ærede 18de tingvalgte Medlem, om, hvor meget der var tilbage, da de sidst forlod Kassen, er det ikke let for Trediemand at blande sig i, og jeg skal, idet jeg udtaler min Tilfredshed over, at denne Diskussion opfriskes, hver Gang vi har Finanslovforslaget til Behandling her i Tinget, afholde mig derfra. Jeg vil blot sige, at det forekommer mig, at den højtærede nuværende Finansminister har de svageste Argumenter i denne Sag; jeg synes, at de Argumenter, der fremsættes om den vidunderlige Økonomi, der skal være ført i de sidste Aar i Modsætning til tidligere, lider af mange Svagheder. Derimod forekommer det mig, at der er betydelig Realitet i de Udtalelser og talmæssige Dokumentationer, som fremsættes af den tidligere Finansminister.

Til den højtærede Finansministers Bemærkninger til mig personlig i Anledning af mine Udtalelser før, skal jeg knytte et Par Ord. Der er for det første Boligbyggeriet. Det, der var Tale om paa Tillægsbevillingslovforslaget for næste Aar, var, sagde den højtærede Finansminister, Udbetalinger paa de Tilskud, som tidligere var bevilget til Boligbyggeri. Det ved jeg godt, men jeg er ikke saa sikker paa, at man skal slaa sig til Ro med, at der i Fremtiden aldrig vil blive Tale om Tilskud af en eller anden Form til Boligbyggeriet, og det undrer mig, at den højtærede Minister kan tro, at en saadan Mulighed er ganske udelukket. Vi er jo inde i en Inflationsperiode, beklageligvis. Den nuværende Regering har ikke forstaaet at holde os ude af denne Inflation, og det er efter min Mening en af denne Regerings største Fejl. Men den højtærede Finansminister ved, at naar vi er inde i en Inflationsperiode, standser Boligbyggeriet, hvis der ikke gives Tilskud. Det nytter ikke at finansiere ved Hjælp af Laan i en Periode, hvor ingen kan bygge, fordi vi har et Pris-

niveau, som ingen tør tro paa vil holde, for ingen kan vel tro paa, at vi skal vedblive at leve i en Inflationsperiode — saa pessimistiske er vist ingen Mennesker. Dette vil sige, at vi skal ned paa et lavere Prisniveau, men derved bliver Risikoen ved at bygge overordentlig stor. Det var det, der gjorde, at man i den tidligere Regerings Tid, for øvrigt ogsaa i dennes, gav Tilskud til Byggevirksomhed for at faa en saadan i Gang, og for saa vidt Inflationsperioden fortsættes, anser jeg det for ganske nødvendigt at komme ind paa lignende Foranstaltninger, saa nødvendigt endogsaa, at jeg mener, man bør regne med dem, naar man tænker paa, om et forelagt Budget kan holde eller ikke. At den højtærede Finansminister ønsker at se lyst paa Forholdet, forandrer ikke den alvorlige Situation, der foreligger.

Den højtærede Finansminister erklærede, at Tjenestemændene var selv gaaet ind paa den Fortolkning af Konjunkturtillæget, at det kunde fjernes senere. Det er jo mærkeligt, at Tjenestemændene saa, naar man er begyndt paa at fjerne dette Konjunkturtillæg, beklager sig derover. Der maa have været noget i Vejen med den Overenskomst, der blev sluttet — jeg tror, der har været noget forskellige Forudsætninger fra de forskellige Sider. Kendsgerningen — som vi jo i Øjeblikket ene behøver at beskæftige os med — er den, at Nedskaeringen af Konjunkturtillæget bevirker, at til Trods for, at Prisstigningen er konstateret, faar Tjenestemændene faldende Løn, og da jeg antager, at Tjenestemændene tænker nogenlunde ligesom de fleste andre almindelige Mennesker, forstaaer jeg, at de finder en saadan Udvikling urmelig. Det er derfor, de slet ikke er tilfredse med den Ordning, den nuværende Regering har truffet i Overensstemmelse med det konservative Folkeparti. Jeg kan forsikre den højtærede Finansminister om, at der i Tjenestemændenes Kreds er megen Misfornøjelse med denne Ordning, og at Misfornøjelsen vil blive endnu større, ifald Prisstigningen fortsættes. Hvis det havde været muligt at hindre den ny indtrædende Prisstigningsperiode, havde det været lettere at ordne dette Tjenestemandsspørgsmaal, men man maa forstaa, at i det Øjeblik, man kommer ind i en Prisstigningsperiode, kan en Ordning med Hensyn til Konjunkturtillæget som den, der er truffet, faa saa overordentlig haarde Virkninger, at man ikke kan forlange, at Tjenestemændene skal føle sig tilfredse.

Overfor Arbejderklassen havde den